

חוג עברית

23 October, 2023

עוטף עורף

כל המידע לעורף חזק

הנה"ל אזדה"י

צפו: יותר מ-100 חרדים הגיעו לבקו"ם לקראת גיוסם לצה"ל

בהמשך לדיווחים על כ-2,000 חרדים שפנו לצבא על מנת להתגייס ולסייע בתקופת מלחמת "חרבות ברזל", כ-120 מהם החלו את תהליך הגיוס והקליטה • הם עתידים לעבור טירונות מזורזת ולהשתבץ במערכי הסיוע בהתאם להכשרתם

ישראל במלחמה

עד שלא רואים בעיניים,

900 ישראלים נרצחו עד כה, למעלה מ-40 הם ערבים. ערבים שנרצחו על ידי ערבים אחרים. בנוסף לשני עובדים זרים מתאילנד ו-10 סטודנטים מנפאל. חשוב לי להבהיר שאיני רוצה לחיות תחת שלטון פלסטיני. זה אומר, שלמרות שאיני יהודי, יש לי רק בית אחד: ישראל. שם גרים כל בני משפחתי. שם גדלתי. זאת המדינה שאני רוצה שתמשיך להתקיים, כדי שאני אוכל להתקיים. פלסטין גם צריכה להתקיים כמדינה עצמאית. ואני מקווה שהמדינה הזאת תשגשג ותהפוך למקום מתון ומצליח. אני אוהב את פלסטין, ומשקיע בפלסטין. אבל היא אינה ביתי. על כן, מהיום והלאה, אני רואה עצמי כ"ישראלי-פלסטיני". קודם ישראלי. ואז פלסטיני. לפעמים נדרש שוק אמיתי כמו שהיה לנו עכשיו, כדי לראות את הדברים בבהירות.

עברית Nas Daily

October 9 at 3:00 PM · 🌐

מחשבות אישיות:
(לא יתאים לכולם, תרגישו חופשי לדלג)
כבר תקופה ארוכה שאני מתקשה עם הזהות שלי.
ילד פלסטיני, שנולד בתוך ישראל. כאילו WTF...
מרבית בחברי עד היום מסרבים לומר את המילה "ישראל" וקוראים לעצמם "פלסטינים" בלבד.
אך מאז שאני בן 12, זה לא הרגיש לי הגיוני.
לכן החלטתי לערבב את השניים ולקרוא לעצמי "פלסטיני-ישראלי".
חשבתי שהביטוי הזה שיקף את מי שאני. קודם פלסטיני. ואז ישראלי.
אבל אחרי האירועים האחרונים, התחלתי לחשוב.
ולחשוב.
ולחשוב.
ואז מחשבותיי הפכו לכעס.
הבנתי שאם יפלו ככה שוב לישראל, כולנו נהיה בסכנה. למחבל שפולש לישראל, כל אזרח או אזרחית הם מטרת.

הילד המקסים אוהד מונדרי זכרי יציין מחר יום הולדת 9 בשבי חמאס
גם אמו, סבו וסבתו חטופים
דיברתי עם קרובי משפחה של אוהד
המשפחה מבקשת שמחר, יום שני ה-23.10, נתלה כולנו בלון מחוץ לדלת, במרפסת או ברכב, ונקרא
להחזרתו של אוהד ושל כל החטופים הביתה 📍

התמונה של נויה דן ז"ל לא עוזבת אותי.
ילדה בת 13, שאוהבת את הארי פוטר, מחופשת לתלמידת גריפינדור, מחזיקה בידה את הספר
האחד לפני האחרון בסדרה, רגע לפני שהטובים הצליחו להביס את הרעים.
התמונה שלה נגעה בהרבה אנשים, וגם הסופרת שיתפה אותה למיליוני עוקביה.
הבוקר דווח שנויה וסבתה כרמלה נרצחו במתקפת החמאס.
הלב כבר לא יכול להכיל.
יהי זכרן ברוך.

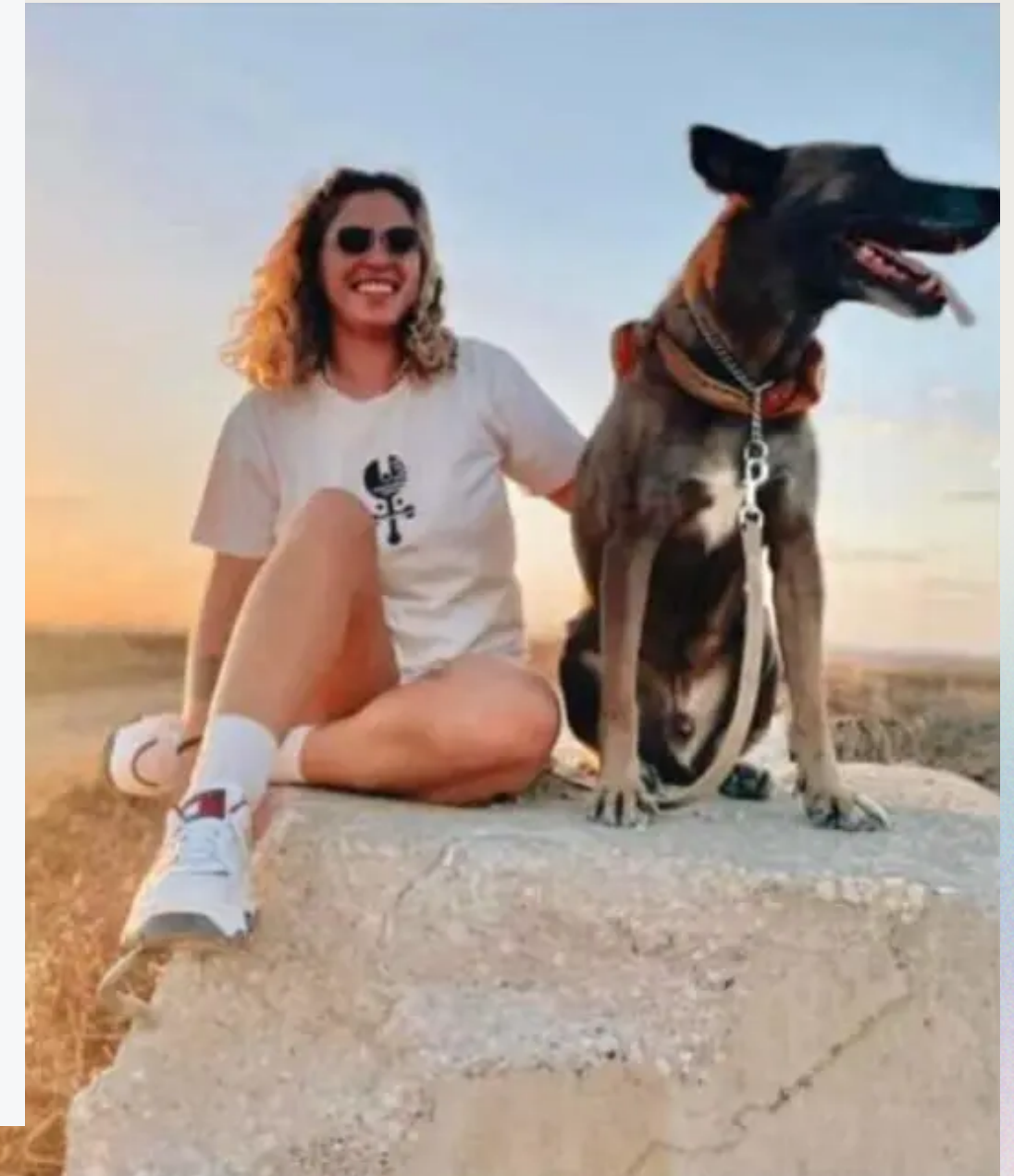
בזמן מתקפת המחבלים: הסיפור הבלתי יאומן של הצעירה שהצילה קיבוץ שלם

ענבל ליברמן בת ה-25, רבש"צית קיבוץ ניר עם שבעוטף עזה כמעט שנה, הצליחה להציל בשורת פעולות את חיי התושבים בקיבוץ

ענבל ליברמן בת ה-25, רבש"צית קיבוץ ניר עם שבעוטף עזה כמעט שנה, שמעה ביום שבת קולות ירי בקיבוץ, בתושיה רבה היא הצליחה בשורת פעולות להציל את חיי התושבים בקיבוץ.

לפי עדויות בקיבוץ, ענבל גילתה תושיה רבה ופתחה את הנשקיה לחברי כיתת הכוננות, ולאחר מכן הציבה אותם סביב הגזרות השונות - זאת בניגוד להוראה שקיבלה רק להכין את כיתת הכוננות. מה שהתברר כהחלטה שהצילה חיים רבים.

"לאישה שבתמונה קוראים ענבל ליברמן. כשייגמר הכל, האישה הזו תקבל את פרס ישראל. סיפור גבורתה הוא סיפור שייכנס למיתוס הישראלי לדורותיו. ענבל היא הסיבה שיש קיבוץ אחד בכל העוטף שנשאר ללא פגועים - ניר עם. ליברמן בת הקיבוץ שהבינה ראשונה בכל מדינת ישראל מה קורה, רצה כמו מטורפת מבית לבית, ארגנה את כיתת הכוננות והכינה תוכנית עבודה להגנה על הקיבוץ והעמידה גברים במארבים על הגדר של הקיבוץ. כל המחבלים שהגיעו לקיבוץ חוסלו על הגדר, 25 מחבלים. גיבורת ישראל", נכתב ברשתות החברתיות.

רחל אדרי | הייתה בת

אני כל מי שנכנס אליי הביתה,

בין החטופים - 30 ילדים ונערים, ויותר מ-10 קשישים: "מורכב יותר ממלחמת יום כיפור"

לפחות 203 חטופים, בין 100 ל-200 עדיין נעדרים: הכוחות אוספים מדי יום עשרות גופות ממרחב הגדר, בחיפוי טנקים ולעתים תחת אש חמאס, ומעבירים למחנה שורה. הכשרה בת יום, איסוף אלפי צילומים: כך פועל המרכז הצה"לי לסוגיית החטופים, ההודאה שבוצעו טעויות וההבטחה - "לא נעצור לרגע"

שתי חטופות הועברו לישראל: יהודית רענן ובתה נטלי שוחררו משבי חמאס

שבועיים אחרי שהשתיים נחטפו מנחל עוז, חמאס הודיע על שחרורן "מסיבות הומניטריות". הן הגיעו משיקגו, חיפשו מגורי קבע בארץ ושהו בדירה בקיבוץ, שם חגגו ליהודית יום הולדת. חברתן פרצה בבכי, אביה של נטלי: "היא מרגישה ונראית טוב". 8 מבני משפחתן נחטפו, 2 נרצחו. ביידן הבטיח להן "תמיכה מלאה"

החטופות יוכבד ליפשיץ ונורית קופר שוחררו מידי חמאס והוצאו מעזה

השתיים, בנות 85 ו-79 מקיבוץ ניר עוז, נמצאות בדרכן לישראל דרך מעבר רפיח, ויפגשו את נציגי צה"ל. בנה של ליפשיץ: "מקווים שהיא בסדר". בעליהן של השתיים עדיין נמצאים בשבי חמאס בעזה

עודכן: 23/10/2023 15:54 | אורי סלע, ינון שלום יתח וגיא אלסטר

דיווח: חמאס ישחרר 50 חטופים בעלי אזרחות זרה; גורם מדיני: ישראל לא תהיה צד לסלקציה

על פי דיווחים ב-i24NEWS וב"אל-ערבייה", אנשי הצלב האדום בדרכם לאזור חאן יונס לקבל לידיהם קבוצה של חטופים בעלי אזרחות כפולה. בישראל לא אישרו את עצם קיום העסקה. גורם מדיני: "ישראל לא תהיה צד לסלקציה לשחרור חטופים שמחזיקים בדרכון זר". חמאס: "שחררנו 2 חטופות"

IN KIBBUTZ NIR OZ 1 OUT OF 4 IS ABDUCTED

LET'S BRING THEM BACK HOME!

זויה צ'רקסקי

בשיאו של הקרב העז על מחנה רעים, קיבל סגן ח', קצין גששים בחטמ"ר דרומית, החלטה בלתי נתפסת: לגרום למחבלים לחשוב שהוא אחד מהם. הוא הוריד את חולצת המדים, שכנע אותם בערבית לצאת אליו ממקום המסתור - וכך חיסל אותם. כעת הוא משחזר את רגעי הלחימה הדרמטיים.

כבר כשרץ לחמ"ל במחנה רעים בעקבות צלילי ההתרעה הבלתי פוסקים, הבין סגן ח', קצין גששים בחטמ"ר, שהמצב שונה לגמרי מכל מטח רקטות שראה בעבר. לרגע הוא לא חשב שאותו יום יסתיים בחיסול 22 מחבלים ובהחלטה כמעט בלתי נתפסת.

מיד עם ההכרזה על חדירת מחבלים מחמישה מוקדים שונים לעבר גבול ישראל, הוא וחבריו לצוות החלו לפעול: "יצאתי עם החפ"ק שלי תוך שאני שומע עוד ועוד דיווחים בקשר על הפשיטות".

ראשית הם החלו בפינוי המרחב, סריקת האזור וסגירת שערי הבסיס. "בשלב הזה חשבתי לרגע שאין מה לעשות כאן יותר", הוא מודה. אך פתאום הבחין ברכב שועט בפראות מכיוון כיסופים לצומת גמה: "לא קישרתי בין חדירת המחבלים לאירוע הזה, לא חשבתי שהם יגיעו עד לכבישים".

בצומת גמה, כבר לא היה צל של ספק: "פתאום עפו לכיווני רססי כדור שפגעו בכביש ומשם קפצו ופגעו לי ביד". בעוד סגן ח' פצוע ומדמם, הזהיר אותו גשש בכיר שהיה עמו כי מחבל אורב לו מאחור.

בין השניים התפתח קרב יריות, וכשהמשיך בדרכו, פגש ח' את קצין הגששים של האוגדה, שאמר לו את מה שאיש לא רוצה לשמוע - המחבלים יגיעו לרעים, ועל שניהם להילחם בש"ג. "הוא הנחה אותי שבשלב מסוים אצטרך לתת מענה לחטיבה הדרומית - לפקד שם כדי למנוע חדירת מחבלים".

יחד עם הכוח שלו, מיהר סגן ח' לש"ג, שם נתקל בחוליית מחבלים. תוך חילופי האש, הנחה גם את החיילים להיכנס לחמ"לים ולנעול את הדלתות: "שם יש סיכוי גדול יותר שינצלו. ידעתי שגם אם המחבלים יגיעו לשטח החמ"ל, ואנחנו בשליטה עליו מהלשכה של המאו"ג, שאף אחד מהם לא יצליח לחדור כי אנחנו מחפים על הדלתות. לא ניתן להם".

אבל שרשרת האירועים הדרמטית רק החלה. "ידענו שיש באזור עוד מחבלים, אבל לא מצאנו אותם. הבנו שרק צד אחד יישאר בחיים ואנחנו צריכים לעשות הכל כדי להיות הצד הזה - זה או אנחנו או הם".

"פתאום", ממשיך ח', "עלה הרעיון - שאני אתחזה למחבל. אני יודע ערבית ומכיר את המבטא של העזתים". הוא, שחמק מהמוות כבר כמה פעמים באותו היום, הבין את הסיכון הענק - לא צריך יותר מטעות אחת קטנה כדי שייחשף למטר כדורים השורקים לכיוונו.

למרות זאת לא היה לו ספק שהוא יוצא למשימה: "ידעתי לאן אני נכנס, ומה יכולות להיות ההשלכות של זה. אבל התפקיד שלי הוא לשמור על אזרחים וחיילים, אז אם זה מה שצריך שאעשה, זה מה שיקרה".

רגע לפני, עשה שתי שיחות טלפון - לאשתו ולאבא שלו: "אמרתם להם שיהיו גאים בי, אני עושה משהו למען המדינה. ירדתי לחצי ב', קראתי למחבלים במבטא שלהם, ונופפתי לעברם שיבואו".

המחבלים נפלו בפיתיון והתקדמו לעבר סגן ח', שפתח מיד במכת אש, לצד כוחות החיפוי שהצטרפו. הירי הכבד נמשך עד שהגיע תגבור נוסף, ויחד ניטרלו את כולם. "זה היה מטורף והרגיש כמו סצנה מסרט פעולה, אלא שמדובר במציאות".

זמן קצר לאחר מכן נמלטו לבסיס 16 צעירים מה"נובה", שהתקיים בסמוך למחנה. "הכנסנו אותם, הבאנו להם מחסה, אוכל ומים". סגן ח' המשיך בסריקות המרחב, כשלפתע הבחין ברכב ובו שלושה פצועים ישראלים, אחד מהם ספג פגיעה קשה במיוחד בשתי הידיים: "ידעתי שאני חייב לעשות משהו, אחרת הוא לא יישאר בחיים".

סגן ח' החל לטפל בו באמצעות חוסם עורקים, וכשהסיט את המבט הצידה זיהה מחבל מכוון RPG לעברו. "הוא הסתכל עליי, הסתכלתי עליו כאילו אני מסתכל למוות בעיניים", משחזר הגשש. הוא הגיב באש לכיוון המחבל, שניסה לברוח.

בזכות כך שהכיר, כמו כל הגששים, את השטח כמו את כף ידו, זיהה סגן ח' את הכיוון אליו רץ המחבל: "הוא ניסה לפוצץ את הרכב בו היו הפצועים שלנו, יריתי בו - ופגעתי. סחבתי את הפצוע הקשה למבנה מוגן יותר וחיכיתי איתו עד שהגיע הרופא: "הבנתי מאוחר יותר שבזכות הטיפול בשטח, החיים שלו ניצלו".

בסביבות השעה 22:00, כ-15 שעות מאז שהוזעק לחמ"ל ולא הפסיק להילחם, פונה ח' לבית החולים. הוא הגיע לשם עם רסיסים ביד ושבר בצלעות - ואחרי שחיסל עשרות מחבלים. יום לאחר מכן, הוא כבר חזר לבסיס, להמשיך ולבצע את תפקידו.

כששאלתי אותו מאיפה הכוח הזה, הוא ענה בפליאה: "אז איפה עוד אני אהיה?", כאילו השאלה כשלעצמה לא הגיונית. "בדיוק בשביל זה צה"ל הכשיר אותי. ברור שאני בבסיס, זה מה שמצופה ממני וזה מה שאני מצפה מעצמי. כל עוד אני עומד על הרגליים, אני אגן על המדינה שלנו".

מבול רונה קינן

אם נשרוד את המבול הפעם,
כל חיוך יהיה שונה, נגוע.
אם אחזור על זה עוד ועוד ועוד
תשארי עשרים שנה או עד סוף היום.
למדנו לחכות ולוותר ואיך להיזהר, מכל מילה

בחיוך פרוע עוד אבוא לגבות חובות
לשבור חומות ולהעיר אותך
למרות שאין דבר שלם יותר מהכאב שמתנגן
בשיר אחר

והכל יקפא...

והכל יקפא פתאום
אם יהיה לנו רגע לעצור בפינת רחוב
לחבק ולעזוב
כאילו שאפשר בכלל לדעת להרפות
לאהוב פחות.